

❖ **BYD OER FYDDAI BYD HEB IESU**

Byd oer fyddai hwn, Iesu,
 oni bai i ti ddod iddo gynt
 a chynhesu ei stafelloedd digroeso â gwres dy gariad,
 yn gartref i blant Duw
 ac i blant eu plant:
 mae yma chwa gynnes yn aros o hyd
 wedi i ti ddod yma.

Byd tywyll iawn fyddai hwn, O Grist,
 oni bai i ti osod dy ffenestri ynddo
 i dderbyn goleuni dydd,
 a rhoi dy lampau yn ei stafelloedd ar gyfer y nos;
 yn d'oleuni di y gwelwn pwy ydym,
 ac o ble y daethom,
 a sut mae byw yma,
 ac i ble yr awn ar ôl hyn:
 a'r neb a'th welodd di a welodd y Tad.

A thrist o fyd fyddai hwn, Waredwr,
 heb dy ddyfodiad llawen di:
 gwahoddaist gredinwyr i wledd briodas,
 i fod yn llawen gyda'r Priodfab
 ar ddydd o lawen chwedl;
 maddau inni'n fynych golli'r llawenydd,
 fel pe baem heb glywed yr Efengyl,
 na chlywed am ei gorfoledd.

Cadw ni, y Brenin Iesu,
 rhag i'r barrug ddisgyn ar ein calonnau,
 rhag i'r nos dywyllu ein meddyliau,
 a dyfod tristwch i'r enaid.

Ble byddi di mae'n gynnes,
 mae'n olau, mae'n orfoleddus.
 'Yn wir, tyred, Arglwydd Iesu.'

R. Gwilym Hughes